

Ode vid Gustaf  
III:s död. Af C.U.  
Ekelöf. Stockholm,  
tryckt hos Anders  
Jaco...

Ekelöf, Carl Ulric,

1700-1829 81 Ca Br. Gust.  
III 1792



National Library  
of Sweden



Vitt. Sr.  
Pers. Hyl  
p (Pm)  
Sust. III  
6

Ex A.

EX.A

# ODE

VID

# GUSTAF III:<sup>S</sup> DÖD.

AF

C. U. EKELÖF.



STOCKHOLM,

Tryckt hos *Anders Jacobsen Nordström*, 1792.

21
1792

Sv. Saml.  
 Vitt. Sv.  
 Vers. Kgl.  
 (B.)  
 Gust. III  
 1700-1829  
 1792

1126 *Eyubler*



CHRISTIANUS DOD

C. DOD

STOCKHOLM

Tryck hos Anders Jönker i Stockholm, 1782.





**H**an Föll, den Cedern lik, som tufen åkor trofsat,  
Och stått! — men lömsk en orm den dolda roten lofsat;

Han föll! O, blygd! O, Fosterland!

Den ormen i Dit sköt (jag fagnar) alstrad blifvit.

I Tigrars öknar ej et mord mer grymt bedrifvit,

Än nu vid Mälarns lugna strand!

Kring jordens Throner se -- hvar finnes Gustafs Like

I hjeltemod, i dygd, i kärlek för Sit Rike?

Och du, o, ömma mänsklighet!

Din skatt Hans hjerta var. Hur villigt, at förlåta!

Den lätt af tårar rörs, som fjelf har lärt at gråta,

Och Kung sig mänska vara vet.

I trenne luftra, Prins! Du Diademmet burit,  
Som Nordens Salomon få skilda lagrar skurit,  
    Än Hjelte, vis, Medborgare,  
Än ibland Snillen Störft Du, Sång-Gudinnors skara  
Från Tiberns stränder fört — Dit minne de bevara,  
    Och nu Dig refa Altare.

En blick jag kasta må ner i den tid tillbaka,  
Då ung på Thron Du steg -- Hvad stormar den ej skaka!  
    Hvad tvedrägt, våld och tyranni!  
Likt de af åskans blix till grus förstörde Städer:  
Man på ruiner blott, med ryslig fruktan träder,  
    At äfven der nedförtad bli.

Så Sverige, Store Kung! uppå den fälla dagen,  
Då Spiran af Din hand, som af en Gud blef tagen;  
    Men alt, alt fick et annat skick.  
Du kom, Dit Fosterland sin ära återgifver.  
Så Solen frost och is ur frusna jorden drifver  
    I vårens Guda blick.

Man ser et famlat folk hvarannan handen räcka  
De segel krönta skepp sig up ur hafvet sträcka  
Til Grannars skräck och vårt försvär  
Man Härar ökas ser och lifvad Handeln blifver  
En ömnicare skörd den tyngda marken gifver  
Och Sverige up ur stoftet far.

Til segrar Äran snart sin Son, sin Gunstling kallar,  
Han kommer drar Sit fvär, och blodig vägen svallar,  
Alt döden vid Hans blick förtär.  
Der faror ryta mäst är Han Soldatens like,  
Förgäter Son, Gemäl och minnes blott Sit Rike,  
Och at Han Wafas Ätling är.

J Hjeltar Svenske Män, som vid Hans sida föllen  
Och Edra fvär ännu i böljans afgrund höllen  
Med Hans skal dyrkas Edra namn.  
Må Edra vålnader Hans skugga göra möte,  
Och föra Honom opp i Sina Fäders sköte,  
J Carlars och Gustavers famn.

Hvad dröm mig dårar nu, at Själens plågor föra,  
Mig tyckes än Hans röst från Thron i Gefle höra

Sit folk Han fista gången ser - - -

Den fista --- vet det ej --- men med det rörda hjerta,  
Som afsked väcka plår; men med en moders smårta

Då fina barn hon öfverger.

Och der, juft der Han fökt, at alla hjertan vinna  
Der fiværdet flipat är, der Titi blod at rinna. ---

— Mot Gustaf Titus: hvad var han?

Odödlige Monarck! när lefvat har Din like?

Nej! ödet tvekar än, om nånsin åt et Rike

En enda gång den födas kan.

Som under rofens skygd den falska orm sig döljer:  
Förfåtet lagrar strör, och mordiskt Honom följer,

— (Så grufligt jag ej nämna bort) - - -

Då du, o, Efterverld! Hans stoft med tårar väter,  
At dock - - - mit Fosterland! - - - at evigt Du förgäter,

Det han var Svensk, som detta gjort.

Egyptens stoder bort med Tidens frömmar svalla;  
Men evigt Hjeltars namn i Årans Tempel skalla

Der Du, o, Kung, Dit Säte har.

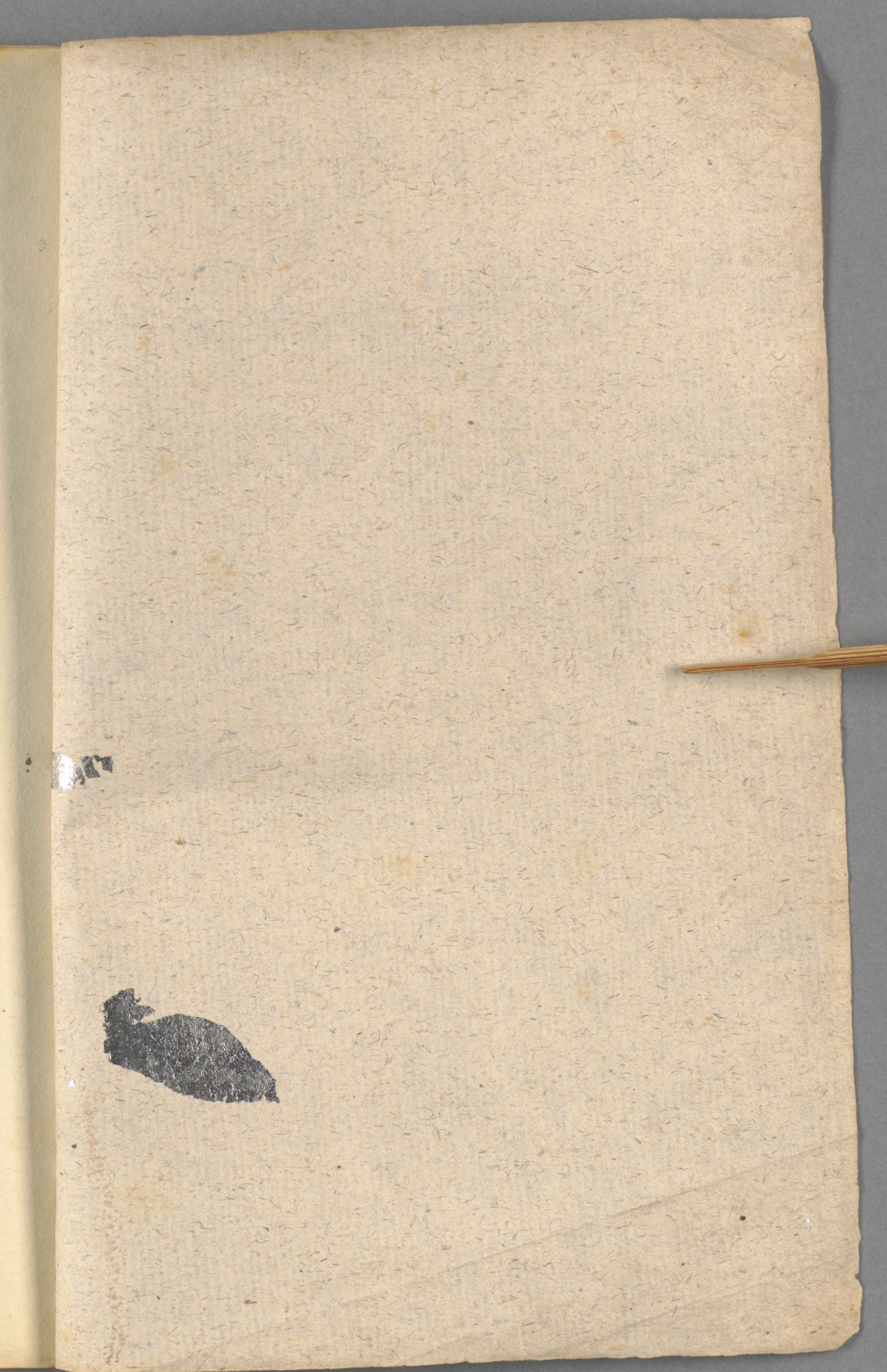
Der Dina Fäder nu, Dig Störst bland Wafar sjunga,

Då ryktet med Dit lof från Thron til Thron skal ljunga.

Och Himlar gifva återfvar.





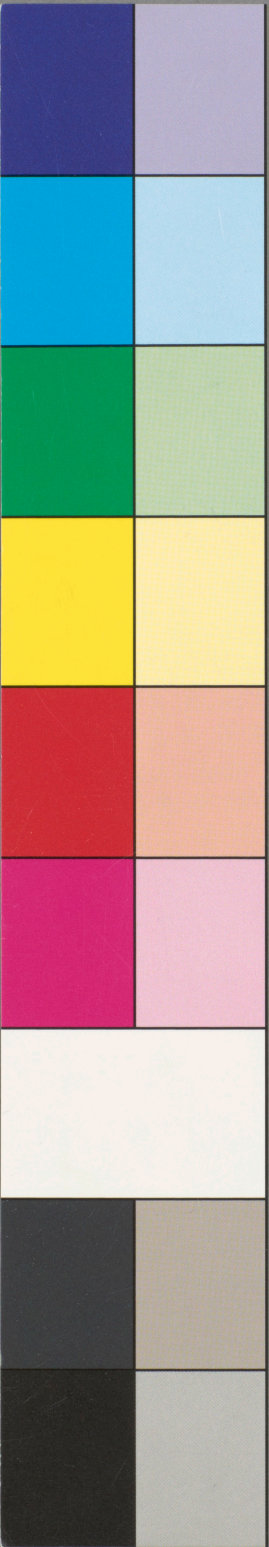




Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

**TIFFEN** Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007



Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black